

Comentariu - Eu nu strivesc corola de minuni a lumii

Eu nu strivesc corola de minuni a lumii
si nu ucid
cu mintea mea tainele, ce le-ntalnesc
in calea mea
in flori, in ochi, pe buze ori morminte.
Lumina altora
sugruma vraja nepatrunsului ascuns
in adancimi de intuneric,
dar eu,
eu cu lumina mea sporesc a lumii taina-

si-ntocmai cum cu razele ei albe luna
nu micsoreaza, ci tremuratoare
mareste si mai tare taina noptii,
asa imbogatesc si eu intunecata zare
cu largi flori de sfant mister
si tot ce-i nenteles
se schimba-n nentelesuri si mai mari
sub ochii mei -
caci eu iubesc
si flori, si ochi, si buze, si morminte.

Poezia a aparut in fruntea volumului Poemele luminii (1919). Este in egala masura o arta poetica si o poezie filozofica de cunoastere.

Poezia nu este o arta poetica obisnuita pentru ca Blaga nu vorbeste nicaieri clar, explicit, despre rosturile poeziei si ale poetului. Aceasta diferenta devine mai evidenta, daca comparam poezia cu Testament de Tudor Arghezi. Spre deosebire de Arghezi, care isi exprima clar conceptia despre izvoarele poeziei, despre instrumentele ei, despre misiunea poetului si a poeziei, poezia lui Blaga cuprinde un continut incifrat pentru a carui intelegere este necesara raportarea la conceptia sa filozofica.

Poetul concepe lumea ca pe o corola de minuni, care cuprinde tainele ce apar in calea omului. Poetul foloseste metafore pentru a sugera tainele care se ofera cunoasterii omului; deci flori, ochi, buze, morminte insemna natura, omul, iubirea, cuvantul, moartea.

Eu nu strivesc corola de minuni a lumii
si nu ucid
cu mintea mea tainele, ce le-ntalnesc
in calea mea

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari
<http://referatenoi.ro>

in flori, in ochi, pe buze ori morminte.

Paralel, poetul procedeaza la o singularizare a eului sau poetic; oamenii obisnuiti, prin cunoasterea lor rationala, paradisiaca, distrug aceste taine. Poetul, prin cunoasterea sa intuitiva, metaforica, luciferica, nu ucide tainele universului:

Lumina altora
sugruma vraja nepatrunsului ascuns
in adancimi de intuneric

Folosind conjunctia adversativa dar, poetul insista asupra opozitiei fundamentale dintre felul sau de cunoastere si cunoasterea celorlalti. Tot in acelasi scop poetul foloseste si o comparatie expresiva: asa cum razele lunii maresc taina noptii, poetul, prin cunoasterea sa intuitiva, metaforica, imbogateste lumina lumii:

dar eu,
eu cu lumina mea sporesc a lumii taina -
si-ntocmai cum cu razele ei albe luna
nu micsoreaza, ci tremuratoare
mareste si mai tare taina noptii,
asa imbogatesc si eu intunecata zare
cu largi fiori de sfant mister

in Pietre pentru templul meu Blaga marturisea ca misiunea poetului nu este de a descifra tainele ci de a transforma in taine si mai mari. Aceeasi idee este exprimata prin versurile:

si tot ce-i nenteles
se schimba-n nentelesuri si mai mari
sub ochii mei

La baza cunoasterii si a actului poetic poetul pune iubirea:
caci eu iubesc
si flori, si ochi, si buze, si morminte.

Iubirea nu are la Blaga doar o functie sentimentala, ci reprezinta o modalitate de cunoastere, de patrundere in misterele universului. Blaga sugereaza ca numai dintr-o astfel de iubire pentru lume, pentru valorile vietii si numai dintr-o astfel de cunoastere intuitiva, luciferica, se poate naste poezia.

Misiunea poetului este deci de a amplifica tainele universului, de a intui in formele concrete (flori, ochi, buze, morminte) marile taine, esenta lucrurilor si a fenomenelor.

Poezia inseamna deci intuirea in concret, in particular a universului, patrunderea intuitiva in esenta

fenomenelor. Poezia este deci o viziune poetica a lumii. La baza ei sta cunoasterea metaforica, luciferica, si iubirea.

Rolul poetului este de a proteja si de a amplifica misterele lumii.

Ceea ce priveste realizarea artistica, se remarca capacitatea poetului de a plasticiza idei abstracte. Astfel el foloseste un sir de metafore: corola de minuni, flori, ochi, buze, morminte, lumina altora, lumina mea, etc. pentru a reda conceptia sa despre cunoastere si creatie.

Cuvantul-cheie este taina, redat metaforic prin vraja nepatrunsului ascuns, adancimi de intuneric, sfant mister, intunecata zare, nentelesuri si mai mari, taina.

Poetul isi realizeaza diascursul liric exclusiv in vers liber.

Poezia este alcatuita din 20 de versuri, alternand 6 versuri scurte si foarte scurte cu 14 versuri lungi si foarte lungi. intregul discurs liric este construit pe opozitia termenilor principali, cunoasterea poetica, luciferica, si cunoasterea poetica, lumina mea. Pentru lumina altora exista un singur verb: sugruma, dar se subintelege si celelalte verbe: strivesc, ucide, nu sporeste, nu imbogateste, nu iubeste. Opozitia este marcata gramatical si prin conjunctia adversativa dar (dar eu / eu cu lumina mea) si prin conjunctia cauzala caci (caci eu iubesc).

Poezia se constituie astfel intr-o marturisire lirica a unui crez artistic si a unei concepii filozofice despre cunoastere. Ea este semnificativa si pentru lirismul reflexiv, metaforic a lui Blaga.